

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Diabolus apparens cogitur se aliquo signo prodere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

qui in acie astant vni à quo videntur, & non ab alijs etiam presentibus millibus. Quin ipsas quoque sagas ac magos invisibiles reddunt, cum volunt. Quod utique non faciunt virtute diuina. Qua ratione igitur? Nimirum immutando mediū, & ponendo obstaculū impressioni specierum visibilium, quod potest Spiritus tanta celeritate facere; vt non impediat transitum specierum ad oculos eius, cui apparere vult; impediat vero transitum ad aliorum oculos, vt post Richardum docet, modò laudatus Pater.

Richard. in 2.
dist. 8. a. 2. q. 3.

IX.

Quin quoque ipse dæmon etsi videatur ab eo, quo cum agit, potest tamen, quædam latentis monstri indicia ad tempus subducere, quæ postea cogitur detegere, diuina providentia, in cautelam hominis, ita disponente. *Autor est Thomas Monachus, homo minimè malus, cuius ego fidem probitatemq; pluribus in rebus expertus didici, inquit Alexander ab Alexandro, qui serò mihi retulit, quòd cum in monasterio & sacris adibus, qua in Lucanis montibus sunt, cum pluribus iurgatus foret, & post immediæ ea conuicia & rixas, animo perturbato, inde se proriperet: cum per nemora iter solus intenderet, speciem hominis vultu terro, nigra barba, promissis tunicis, vultu adspèctusq; deformi & sauo, obuiam habuisse: quem cum compellaret, quid ille solus per deuia errabundus incederet, dixit equam, quo vectabatur, amississe, atq; in proximos campos illum euasisse credere: cumq; per sinus inuios equum unà questum pergeret, ad profluentem, in cuius alueo gurgites magni & formidabiles redundabant, deuenisse. Et cum Monachus, vt aquam traiceret, calceos sibi eximere appararet, illum magnopere coegisse, & peruicisse tandem, vt super spatulas suas ascenderet, potiusq; a se, qui corpore maior erat, vectaretur: qui acquiescens cum super illius spatulas, vt succollaretur monachus ascenderet, illeq; in aquam ingredi appararet, dum vada exquirat, illius pedes non humana, sed terræ & deformi specie conspexit. Quo animaduerso, terribili horrore percitus Deum, vt sibi præslo esset, acclamauit. Mox Dæmonem & diram illam speciem, diuino audito verbo, stridore querulo, & vi maxima, quam dici potest, ita è conspèctu abijisse dicit, vt imminentem queroum ingenti impetu colliserit, ac per fractis ramis funditus euerterit, ipseq; consternatus atque exanimis diu iacuerit. Credo*

Alexand. ab
Alexand. l. 4.
Genial. dier.
cap. 19.

bat enim, quòd à vero non abhorret, nisi prauidisset, illum in rapidissimos vortices, & voragine fluminis præaltas se fuisse necaturum. Quis neget hunc dæmonem corpus assumisse? Sed pedes occultuit longioribus tunicis; quas aquam ingressurus attollere, est coactus, vt bestia infernalis è vestigio suo cognosceretur. Vtinam & alij eundem spiritum omnis mali machinatorem, agnoscerent, cui sese in stagnum ignis ardentis deportandos tradiderunt. Quàm illi altè exclamarent, quàm citò ab eius humeris resilirent, neque se deferri ad Stygios vortices permitterent? Ad hoc Deus hos malos genios plerunque non finit corpora assumere, nisi monstrositate notata, vt, sicut Iudæi ex assuta plagula, noscantur, & horreantur.

Si igitur vera quoque corpora, assumunt Spiritus, qualia nam sunt corpora illa? verorumné Æthiopum, draconum, leonum? Responderet D. Augustinus, spiritum posse assumere corpus verum animalis præexistentis, vel etiam de nouo formare corpus, vt illud assumat. Potuit igitur seductor in specie serpentis cum Eua confabulatus vel esse spectrum serpentis, vel verum animal; vti & quando in larua incedit aliarum bestiarum. Et deprehensus est Spiritus sæpe assumere corpus animalis præexistentis, quin etiam cadauer hominis defuncti. Quod cum fit, monent authores, non permitti dæmoni, circa corpora eorum, qui iusti & in diuina amicitia ex hac vita decesserunt. Est enim hoc diuinæ amicitia non consentaneum. Maiorem habet potestatem in corpora eorum, quorum & animas habet subiectas. Potest igitur ea mouere, portare, & in ijs se præbere tangendum, palpandum, videndum. Quod fecit in illo, quem curiosum & magica imperitè tractantem in museo Cornelij Agrippæ occisum, postea à Cornelio domum redeunte, ac adiurante coactus est, tanquam viuum in forum producere, vt in rixa percussus, videretur inibi etiam interemptus. Frequentiùs tamen spiritus assumit corpus, quod ipse ex spissato aëre, aut alio elemento, concurrente aliqua mixtione subtilium corporum, per artem Angelicam applicatorum, & se inuicem transmutantium, vt ex eis vna substantia resuletur apta ad talis corporis representationem. Aiunt Angelos san-

M m m m z etos

X.

Aug. lib. 3. de
Trinit. c. 10.

S. Bonavent.
in 2. p. dist.
art. 2. q. 2. &
alij cum S.
Thom.